Nr. 125. **Piątek 2. Czerwca 1871.** **Rok 61.**

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Dnia 30. z. m. wręczyli Najjaśn. Panu prezydent izby deputowanych Hopfen i wiceprezydent Vidulich adres uchwalony w ubiegłym tygodniu. O odpowiedzi Najjaśn. Pana podają dzienniki rozmaite wersye, ale autentycznej wiadomości dotąd jeszcze niema.

— Na dzisiejszem posiedzeniu izby panów Rady państwa porządek dzienny jest następujący: Odczytanie protokołu z poprzedniego posiedzenia, wybór 21 członków komisyi budżetowej, wybór dziewięciu członków komisyi dla ustawy o organizacyi władz górniczych, drugie czytanie ustaw: o budowie kolei z Komotau do Brunnersdorf, o uwolnienie od podatków tymczasowego zabudowania giełdy wiedeńskiej i o sprzedaży kilku przedmiotów nieruchomego majątku państwa.

— Komisya budżetowa Rady państwa przedłożyła już swoje sprawozdanie. Jeneralnym sprawozdawcą wybrany został dr. Brestel. W ustawie finansowej preliminowane są wydatki 345,556.940 złr., dochody 333,949.033 złr. Okazuje się tedy niedobór wynoszący 11,607.033 złr. Osobna ustawa będzie miała na celu pokrycie tego niedoboru.

Ze sprawozdania komisyi finansowej podajemy niżej następujące ustępy: Rząd zażądał ogółem na wydatki państwowe 351,719.611 złr., a zatem o 30,980.357 złr. więcej, jak wynosiła przeznaczona ustawą finansową z roku 1870 kwota na te same wydatki. Wszystkie dochody państwowe w r. 1871 wynoszą według przedłożonego preliminarza rządowego 298, 45.203 złr. Kwota ta zwiększyła się w skutek poźniej przedłożonego i zatwierdzonego preliminarza dodatkowego o 1,808.888 złr., tak, iż powyższa suma wynosi 299,852.091 złr. Według wniosków rządowych wynosi tedy niedobór 51,867.520 złr. W skutek obrad komisyi budżetowej pokazało się, iż ogół wydatków wyniesie tylko 345,556.940 złr. Przy rozbiorze preliminarza dochodów w komisyi okazało się dalej, iż ze względu na pomyślny stan dobrobytu monarchii w ostatnich dwóch latach można się większych spodziewać dochodów, jak je rząd podał w preliminarzu; ztąd poszło, iż komisya podwyższyła odpowiednio cyfry w dotyczących pozycyach.

Nadto postanowiła komisya ściągnąć nie tylko w tym roku płatne raty za sprzedane dobra państwa. lecz także i raty na poźniejszy czas przypadające dla pokrycia wydatków w r. 1871. W skutek tego spodziewane dochody ze sprzedaży majątku państwa wyniosą 9,300.000 złr.

W ustawach finansowych z obu lat ubiegłych znajdowały się dwie pozycye na pokrycie, które rząd pominął w preliminarzu na rok 1871. Są to dochody z likwidacyi centralnej kasy państwowej i pozostałości w kasach z końcem ubiegłego roku.

Dalej postawiła komisya wniosek, ażeby z funduszu zastępców, tudzież z likwidacyi reszty aktywów centralnych przeznaczono na pokrycie sześć milionów w rozdziale 41., a z pozostałości w kasach 14 milionów na pokrycie w rozdziale 42.

W skutek tych poprawek dochody wynosiłyby 333,949.407 złr., a niedobór 11,607.033 złr.

— „Wiener Abendpost“ pisze: „Jego Exc. kanclerz państwa hr. Beust otrzymał z Ameryki uwiadomienie, że wybrana w Washingtonie przez rząd hiszpański i amerykański komisya dla załatwienia pretensyi Ameryki do Hiszpanii wynikłych z powstania na wyspie Kubie wybrała przewodniczącym JExc. barona Lederer, austryackiego posła w Washingtonie. Prezydent Stanów Zjednoczonych Grant wyraził nadzieję, że rząd austryacko-węgierski w drodze telegraficznej upoważni posła swego do przyjęcia tego zadania na siebie. Sprawa ta została natychmiast przedłożoną Najjaśn. Panu i poseł austryacki otrzymał żądane upoważnienie.“

— Czytamy w „Wiener Zeitung“:

W wykonaniu rozporządzeń potwierdzonych przez Najjaśn. Pana najwyższem postanowieniem z 2. września 1870 r. o płaceniu z góry opłat kolegialnych na uniwersytetach we Wiedniu, Pradze, Krakowie, Lwowie, Grazu i Innsbruku z początkiem roku szkolnego 187½ rozporządzonem zostało, co następuje:

1. Ci słuchacze, którzy podają się o uwolnienie od opłaty kolegialnej i spodziewają się pomyślnej odpowiedzi, zgłosić się mają przy zapisach do kwestury o poświadczenie, że podanie zostało uskutecznione, i nie są obowiązani składać natychmiast opłatę kolegialną. Ci słuchacze mogą się natychmiast przedstawić docentom i wpisać się w listę słuchaczy.

2. Oznaczony w §. 22. rozporządzenia ministeryalnego z 18. lipca 1850 termin do wniesienia podań o uwolnienie od opłaty, wynoszący 14 pierwszych dni kursu, jest terminem prekluzyjnym, w skutek czego poźniej żadna prośba dla jakiejkolwiek przyczyny spóźniona nie zostanie przyjętą. Słuchacze, którzy dopiero po tym terminie zgłoszą się do kwestury w celu zapisania się na wykłady, bezwarunkowo obowiązani są złożyć z góry opłatę kolegialną

3 Załatwienie wniesionych próśb o uwolnienie od opłaty kolegialnej uskutecznić ma kollegium profesorów jak najspieszniej, w każdym razie w przeciągu 14 dni po upływie powyższego terminu. O załatwieniu próśb uwiadomieni być mają słuchacze natychmiast na czarnej tablicy, a w 14 dni potem każdy z nich wykazać się ma w kwesturze i przed docentami, że otrzymał uwolnienie od opłaty kolegialnej, poczem stanowczo wpisany zostanie w listę słuchaczy. W przeciwnym razie żaden słuchacz nie mógłby się już wpisać na wykłady bieżącego kursu.

4. Zmianami manipulacyjnemi w kwesturach, które to zarządzenie pociągnie za sobą, zająć się mają tymczasowo władze akademickie.

— Najjaśniejszy Pan pozwolił najwyższem postanowieniem z 20. kwietnia znieść z końcem bieżącego roku szkolnego wyższy wojskowy zakład wychowawczy w Kaschau i instytut kadecki w Eisenstadt. Wskutek tego zatrzymany zostanie w najbliższym roku szkolnym przy wyższym wojskowym zakładzie wychowawczym w Strass trzeci a przy zakładach w Kuttenberg i w Güns czwarty kurs z oddziałami paralelnemi. W kollegium wojskowem w St. Pölten ustanowiony zostanie 1. października 1871 drugi kurs.

Berlin. 29 maja. Parlament niemiecki odroczył się w piątek przed świętami aż do środy. Na piątkowe bowiem zgromadzenie nie zebrała się już dostateczna do stanowienia uchwał Izba posłów. Rada związkowa zajmuje się wypracowaniem nowych projektów Do obszerniejszych wywodów da mianowicie powód prawo o pensyach dla inwalidów i emeryturach dla wojskowych, niemniej prawo o rozdzieleniu kontrybucyi wojennej, które tamto poprzedzi, ponieważ parlament przekonać się wpierw musi, jakiemi sumami rozporządzić będzie można na rzecz pensyi dla inwalidów i emerytur dla wojskowych. Z prawem o przyłączeniu Alzacyi i Lotaryngii rzecz załatwiona. W kołach parlamentarnych cieszono się nieco, że komisya nie uległa bezwarunkowo parciu kanclerza państwa i zachowała w obec władzy państwa choć tylko cień swojej i izby samodzielności. Pozostał bowiem przeciąg czasu tymczasowości tak jak go izba uchwaliła, t. j. do 1. stycznia 1873 r., a nie dyktatura do roku 1874, jak się tego domagał projekt rządowy. Kanclerz państwa opuścił w pewnej części ze swoich żądań przez co złe wrażenie, jakie na wszystkich wywarły nieusprawiedliwione żądania księcia Bismarka, po trochu się znowu zatrą. W sprawie obciążania annektowanych prowincyi przez pożyczki i przyjmowanie rękojmi, poszła komisya drogą pośrednią; wchodzenie w kompromisy jest używane od dawna w życiu parlamentarnem, co żadnego z kontraktujących nie kompromituje Mała pauza, która nastąpiła w obradach, wywołała życzenie, ażeby dla wszystkich późniejszych sesyi prace przedwstępne rady związkowej w ten sposób były pokończone, iżby izba bez przerwy załatwić mogła najważniejsze sprawy a mniej ważne pozostawić na przyszłą sesyą. Wtedy będzie możebnem nie przedłużać tak sesyi jak tym razem.

Pod względem zmian, jakich doznało urządzenie dyplomatycznych stosunków Anglii do kilku niemieckich państw przez założenie niemieckiego państwa, pisze John Ward, były angielski poseł w Hamburgu, znający dobrze Niemcy, w „Times“ co następuje: „Czy i nadal potrzebnem będzie dla Anglii utrzymywać stosunek dyplomatyczny z pojedyńczemi państwami niemieckiego cesarstwa, jest kwestyą, o której w urzędowych kołach zdają się panować różne zdania. Misyą angielską u miast hanzeatyckich — najważniejszą ze wszystkich pod względem handlowo-politycznym, zniesiono w roku zeszłym i jak słychać, zniknie również z budżetem poselstwo w Stuttgardzie. Pan Rylandt życzy sobie, ażeby postąpiono krok dalej i odwołano dyplomatycznych reprezentantów z Monachium, Drezna, Koburga i Darmstadu. Ja z mej strony na to jedynie zauważyć mogę, że, ponieważ Bawarya i cała Hesya przystąpiła teraz do Związku niemieckiego, gabinety w Monachium i Darmsztadzie straciły władzę kierowania stosunkami zagranicznemi swych krajów, i że dalej obadwa te państwa, jak inne członki Związku, należą do Związku celnego i z tego powodu nie mają żadnego samodzielnego prawodawstwa i w sprawach celnych i handlowych. Znajdują się one w obec zagranicznych mocarstw całkiem w tem samem położeniu, co Saksonia, Koburg, Wyrtembergia i Hamburg. Jeżeli zatem rząd angielski chce przy którychkolwiek pomniejszych dworach niemieckiego Związku utrzymywać reprezentantów dyplomatycznych, natenczas powinien wartość podobnej reprezentacyi odmierzyć podług innych względów, a nie politycznego znaczenia państw, przy których są uwierzytelnionymi.

Paryż. Dnia 27 maja otrzymał dziennik „Times“ następującą korespondencyę z Paryża: „Dziś byliśmy tu świadkami dziwnego zdarzenia; lud bratał się znowu z wojskiem regularnem. Za uderzeniem na alarm spieszyli mężczyźni połączyć się z wojskiem przeciw powstańcom. Co za zwrot! Na placu de Victoire przyjmowano armię wersalską okrzykami prawdziwego uniesienia. Lecz kilkaset kroków dalej, a widzimy tu już zupełnie co innego. Przy ulicy d' Aboukir wznosi się ogromna barykada; powiewa na niej sztandar czerwony; kilkaset osobom powierzono jej obronę. Wojsko regularne nadchodzi, zamierza usunąć barykadę, lecz gwardya narodowa broni jej. Wszczyna się walka, gwardya pierzcha na wszystkie strony a zgromadzone kobiety i dzieci kryją się za barykadę.

Mieszkańcy trzymają się w domach zdala od okien; nikt bowiem nie jest pewnym, czy go przy oknie kula nie ugodzi. Armia regularna wzięła jedną barykadę na ulicy d'Aboukir bez najmniejszego ze swojej strony wysilenia. Na drugim końcu tejże ulicy ustawioną była druga barykada. Tu już rozpoczęła się dłuższa walka. Oficer sztabu jeneralnego dowodził oddziałem wojska zgromadzenia narodowego. Każdy żołnierz armii regularnej wychylał się jak najmniej ze swego ukrycia strzelił kilka razy na barykadę i rzucał się na ziemię by módz nabić karabin. W jego miejsce wchodził inny żołnierz i to samo powtarzał. A choć w ten sposób zaledwie 20 ludzi brało we walce udział, padały kule dość często, gdyż żołnierze armii regularnej mają wielką wprawę w prędkiem nabijaniu. Widzowie cisną się do wojska; stać bowiem koło powstańców byłoby rzeczą nader niebezpieczną, gdyż w danej chwili można być zmuszonym do bronienia barykady. Walka trwała długo i nie można było zdobyć barykady. Zniecierpliwiony tem komendant kazał kilku żołnierzom udać się na róg kamienic i ztamtąd strzelać do powstańców. Innym zaś kazał za tą barykadą wznieść drugą. Wkrótce rozległ się na ulicy d'Aboukir turkot wozów, na których wieziono materyał na barykadę. Na uwagę zasługuje fakt, iż licznie zgromadzony lud wspierał wojsko, ile mu sił stało, przy stawianiu tej barykady. Czerwoni chcieli przeszkodzić; strzelali zawzięcie na lud i wojsko; lecz wiele ofiar tu nie padło, gdyż strzelali źle, a kule ich trafiały po większej części w samą barykadę. Walka — pisze na koniec korespondent — nie skończyła się jeszcze, lecz można na pewno rachować, iż wypadnie na korzyść wojska regularnego.“

Florencya. Na jednem z ostatnich posiedzeń przyjęła izba poselska parlamentu włoskiego 166 głosami przeciw 55 projekt do prawa, przyznającego miastu Florencyi wynagrodzenie państwowe za straty, jakie dlań wynikną, że stolica do Rzymu przeniesioną zostanie. Ze sprawozdania, jakiem komisya izby poleciła przyjęcie projektu, zasługują na uwagę następujące szczegóły.

Nasamprzód podnosi sprawozdawca fakt, że Florencya nie dość jeszcze długo była stolicą, aby się jej już były zwróciły koszta nadzwyczajne, na jakie w przebiegu ostatnich pięciu lat była narażoną, wydawszy na rozprzestrzenienie miasta i inne budowle publiczne od 1865 r. blisko 71 milionów lirów, a z tych 38 i pół

miliona na prace, którychby rada jej gminna nie była przedsięwzięła, gdyby miasto nie było zostało wybranem na stolicę, i dalsze jeszcze 18 milionów na prace inne, któreby w mniejszych rozmiarach i podczas dłuższego szeregu lat była uskuteczniła. Założone już od roku 1865 lub zakładające się jeszcze nowe dzielnice miasta zajmują obszar gruntu, do ośm milionów metrów kwadratowych dochodzącego. Wykonanie innych zaprojektowanych zakładów, któreby były zajęły przeszło półtora miliona metrów, zaniechano z powodu, że stolica do Rzymu przeniesioną zostanie. Dla wykonania tego wszystkiego obarczyło się miasto ogromnemi długami. Zanim bowiem zostało stolicą, wynosił dług jego skonsolidowany 12 milionów; do tego przybyło w ostatnich pięciu latach przeszło 42 miliony, a nadto dług bieżący, który w końcu 1870 r. wynosił przeszło 17 milionów. Gdyby dług ten ostatni po tej samej cenie został skonsolidowany, po jakiej ulokowano pożyczki (67 pct.), doszłaby suma ogólna zaciągniętych od lat pięciu długów do 69 milionów. Lecz do tego dodać jeszcze należy dalsze pożyczki, jakie miasto zaciągnąć musi dla ukończenia rozpoczętych już robót, które kosztować będą 31 milionów. Cały więc ciężar długów, jakie Florencya w skutek wyniesienia swego do godności stolicy zaciągnęła, czyni sto milionów lirów.

Sprawozdanie wykazuje dalej, jak bardzo dochody miasta się zmniejszą przez przeniesienie się rządu do Rzymu. Wynika to z prostego faktu, że ludność miejska, która w 1861 tylko 114.000 dusz wynosiła, w roku zaś 1869 do 194.000 doszła, w małej tylko części doszła do tej liczby przez wcielenie kilku obwodów z miastem graniczących do gminy miejskiej, że natomiast o jakie 50.000 dusz wzrosła w skutek przeniesienia stolicy z Turynu, zaczem idzie, że o tyle się znowu zmniejszy, skoro takowa do Rzymu przeniesioną zostanie. Nie trudno domyślić się wpływu, jaki ubytek ten ludności wywrze na dochody miasta. Nietylko bowiem akcyza (octori), która w r. 1870 przynieść miała do 3 milionów czystego zysku, lecz i podatek gruntowy przyniosą o wiele mniej, gdyż wiele prawdopodobnie domów będzie niezamieszkałych. Preliminarz budżetu za 1871 r. wykazuje niedobór przeszło 3 milionów.

W obec tak krytycznego położenia miasta wynosi proponowane przez rząd a przez izbę uchwalone wynagrodzenie tylko piątą część wydatków, poczynionych przez miasto w ostatnich pięciu latach. Prawo bowiem to rozporządza, aby na rzecz miasta zapisaną została do wielkiej księgi długów państwa bieżąca renta 1,217.000 lirów, od 1. stycznia 1871 początwszy. Prócz tego ustępuje państwo miastu Palazzo Vecchio, gdzie dotąd zbierała się izba i mieściło ministerstwo spraw zagranicznych, pałac ministerstwa robót publicznych i pewną ilość klasztorów, które od roku 1866 stały się były własnością rządową.

Rozprawy nad prawem rzeczonem podały kilku mowcom, a mianowicie członkowi lewicy p. Nicotera, sposobność do ponownego wysławiania ofiarności, jaką Florencya okazała, i do uznania jawnego świetnej działalności zarządu jej gminnego.

Konstantynopol. Do „Allgemeine Ztg." piszą z nad granicy tureckiej, co następuje:

W powiecie Nowy Bazar w tureckiej Serbii nagromadziło się od dawnego czasu w skutek niecnego gospodarstwa tureckiego wiele materyału palnego Gubernator Bazaru, obawiając się powstania, kazał pochwytać naczelników szczepu Krastemczy i wrzucić do więzienia. Środek ten nie tylko nie uśmierzył złego lecz nawet je jeszcze pogorszył; rokosz, którego się obawiano, wybuchł tem rychlej i z tą większą siłą. Cały szczep chwycił za broń i obiega teraz właśnie miasto Diakowicę. Ismael basza posłał wprawdzie natychmiast dwa pułki nizamów do zrokoszowanego obwodu; lecz rzeczą jest bardzo wątpliwą, izali siły te będą wystarczającemi. Według nowszych doniesień rozszerza się rokosz coraz bardziej. Z Salonichi posłano całą załogę do obwodu Nowy Bazar. Ismael basza udaje się sam za dni kilka na miejsce rokoszu, by osobiście objąć dowództwo. W Prizren w Albanii panuje wielkie wzburzenie przeciw duchowieństwu katolickiemu, ponieważ przejście 300 prawosławnych na katolicyzm przypisują tam jego propagandzie. Nowi katolicy zajęli także dawniejszy swój kościół prawosławny, który wedle ich twierdzenia tak samo do nich należy jak dawniej. Cesarz rosyjski przesłał księciu czarnogórskiemu pismo wraz z bardzo bogatemi darami, w którem wyraża szczególniejszą swą życzliwość dla mężnego ludu czarno-górskiego a zarazem daje wyraz ukontentowaniu, z jakiem śledzi zabiegi Mikołaja I. około rozwoju kraju. Objaw ten względów samodzierzcy wszech Rosyi wywołał w Cetinijі radość ogromną. W Cetiniji utworzony zostanie konsulat austryacki. Odnośne układy już są ukończone.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Wczorajszy silny wicher wyrwał z rąk p. Adolfowi D. właścicielowi domu l. 183 $^{3}/_{4}$ na placu ducha Św. paczkę banknotów w sumie 1400 reńskich i rozniósł je po ulicach a nawet aż do rynku. Przy pomocy przechodniów pozbierano całą sumę prócz jednego banknota na 50 reńskich, którego dotąd jeszcze nie znaleziono.

Wczoraj wieczór przytrzymano na rogatce stryjskiej wchodzącego do miasta wyrobnika Fedka Berszlera z dwoma dużemi chomątami, postronkami skórzanemi i licami w wartości 40 reńskich, które niezawodnie w jakimś dworze lub furmanom w drodze skraść musiał. Niewiadomy właściciel tych rzeczy zgłosić się może po takowe do c. k. dyrekcyi policyi.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym)

Sprzeniewierzenie. We wsi Chotyłubie powiatu cieszanowskiego wybierał włościanin Onufry Szkolik podatki przez lata 1868 i 1869 od pojedyńczych członków gminy kwitując im zapłaconą kwotę w książeczkach podatkowych. Uzbierane pieniądze odnosił do przechowania wójtowi, które wójt od czasu do czasu odwoził do kasy podatkowej w Cieszanowie. W marcu r. z. gdy w Chotyłubie nową radę gminną obrano, wezwał wójt Iwan Hawryszko, Onufrego Szkolika do złożenia pieniędzy podatkowych za rok 1869, ażeby nowowybranemu przełożonemu gminy za czas ubiegły zupełny przedłożyć rachunek. Wyznał wtedy Onufry Szkolik, że część pieniędzy około 90 złr. na rachunek podatku za rok 1869 wybranych jeszcze u niego pozostaje i że takową wkrótce do rąk wójta złoży.

Gdy jednak Onufry Szkolik na kilkakrotne wezwanie z zaległych u niego pieniędzy tylko sumę 55 zł. do kasy złożył, doniesiono o tem c. k. starostwie powiatowemu w Cieszanowie, które w celu zlikwidowania wybranych podatków komisyę do Chotyłub zesłało. Takowa sprawdziła, że oprócz uiszczonych powyższych 55 zł. jeszcze o 123 zł. 23 ct. do kasy podatkowej mniej złożono jak przez Onufrego Szkolika tytułem podatków wybrano.

Dnia 25. maja r. b. stawał tedy przed sądem (przewod. c. k. radca sądu krajowego p. Lidl, oskarz. zastępca c. k. prok. p. Jastrzębski. obrońca adw. kraj. dr. Popiel Juliusz) Onufry Szkolik, rodem z Bruśna, lat liczący 31, żonaty, ojc. 1 dz., gospodarz, nie karany jeszcze, i przyznał się szczerze do winy zeznając że pozostałe w jego ręku pieniądze na własną użył korzyść. Prokuratorya wnosiła karę 3 lat ciężkiego więzienia, sąd skazał go jednak na 6 miesięcy ciężkiego więzienia raz z postem w tygodniu. Skazany przyjął wyrok.

(Nieszczęsne wypadki.) Przy budowie kolei „na Glinnem" pod Liskiem robotnik jeden rozżarzył 25. z. m. nieostrożnie ładunek dynamitu który eksplodował i skaleczył ciężko jednę kobietę. — W Zaleszczanach w powiecie Tarnobrzegskim wszczęła się dnia 22. z. m. bójka pomiędzy dwoma włościanami, z których jeden Wojciech Nabrzyski pchnięty został nożem w pierś tak nieszczęśliwie, że w kilka godzin potem umarł. — W kopalniach nafty w Borysławiu eksplodował 19. z. m. gaz w szybie pod l. 390, w skutek czego jeden robotnik lekko a drugi ciężko skaleczony został. — W Skawicy w powiecie Myślenickim wszczęła się dnia 8. zm. kłótnia pomiędzy włościaninem Janem Marszałkiem a jego synem, przyczem się obaj ciężko siekierą pokaleczyli. — W Rożnowie w powiecie Śniatyńskim umarł 25. z. m. nagle włościanin Tymofij N. przebrawszy miarę w napojach. — W Tuligłowach w powiecie Mościskim dnia 24. z. m. koło wozu roztrzaskało głowę włościaninowi Ilkowi Czapranowi.

(Pożary.) Dnia 27. maja zgorzały w Chorobrowie w powiecie Sokalskim dworskie budynki gospodarskie. Przyczyną pożaru była nieostrożność. Dnia 27. maja zgorzały w Poroznie w powiecie Lwowskim gr. kat. probostwo i szkoła. Przyczyna pożaru niewiadoma. D. 28. maja zgorzała w Bogdanowie w powiecie Zbarazkim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (zabezp.) wynosi 1500 zł. Dnia 18. maja zgorzała w Tarnopolu zagroda mieszczańska. Przyczyna pożaru niewiadoma Szkoda (niezabezp.) wynosi 904 zł. Dnia 23. maja zgorzała w Rusince w powiecie Sokalskim sterta siana Ogień był podłożony. Szkoda wynosi 25 zł.

(Sprostowanie.) „Czas prostuje podaną przedwczoraj a w Gazecie Lwowskiej powtórzoną wiadomość o pomniku Kazimierza Wgo tem, że posąg króla wynosi 7 stóp a piedestał nie 10 lecz 16 stóp.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu 1871:

	Miejsce targu:									
	Bohorodczany		Zaleszczyki		Stanisławów		Buczacz		Monasterzyska	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	50	4	—	4	20	4	—	4	25
„ żyta	3	10	2	25	2	80	2	50	3	70
„ jęczmienia	2	55	2	12	2	35	2	—	2	35
„ owsa	1	69	1	50	1	40	1	40	1	50
„ grochu	–	—	—	–	4	–	3	—	4	—
„ hreczki	—	—		—	2	50	2	40	2	40
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	2	—	2	40	1	65	1	—	1	40
Cetnar siana	1	82	1	50	1	20	1	30	1	20
Sąg drzewa twardego	7	80	20	—	10	50	7	—	5	—
„ „ miękkiego	5	—	12	—	6	50	6	—	4	—
Funt mięsa wołowego	—	16	—	16	—	20	—	16	—	17
Miara wina	1	–	—	—	—	60	—	—	—	—
„ piwa	—	20	—	—	—	27	—	—	—	15
Wyrobnik z wiktem	—	30	—	—	—	—	—	—	—	—
„ bez wiktu	—	58	—	—	—	—	—	—	—	—

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu."

Peszt, 1. czerwca. Proces byłego księcia Serbskiego Alexandra Karadziordżewicza, przyszedł wczoraj przed najwyższy trybunał pod orzeczenie. Wyrok ma zapaść w sobotę.

Berlin, 1. czerwca. „Provinzial Correspondenz" wskazując zachowanie się parlamentu przy sposobności przeniesienia urzędników pocztowych, (co dało powód do interpelacyi Banksa), wnioski Bunsena (o utworzenie funduszów dla inwalidów z rezerwy i landwery) i poprawek do ustawy o Alzacyi i Lotaryngii, mówi: Twarde słowa Bismarka dały parlamentowi upomnienie, że wchodzi na niebezpieczną drogę; wszystkie najświeższe powodzenia zostałyby narażone, gdyby parlament wyrzekł się ducha zgody i gdyby okazało się jawnem usiłowanie ścieśnienia powagi rządu oraz zachwiania zaufania urzędników do swoich przełożonych, albo też nadwerężenia karności w wojsku.

Berlin 1. czerwca. Król odpuszcza prawne kary wymierzone na wszystkie osoby służące w armii polowej albo pełniące służbę załogową, a to za dopuszczenie się przestępstwa pospolitego albo wojskowego po dzień 24 maja

Strassburg 1. czerwca. Na mocy obwieszczenia kanclerstwa, miejsce prezydenta Kuehlwettera w Alzacyi zajął hr. Bismark-Bohlen.

Bruksela 31. maja. Dzienniki ogłaszają list Franciszka Hugo (syna Wiktora), z którego się pokazuje, że demonstracye przed domem Wiktora Hugo były większe niż mniemano. W ciągu 1 $^{1}/_{4}$ godziny uderzono po trzykroć na dom Hugona; próbowano wedrzeć się do niego, tu i owdzie rzucano kamieniami i grożono z krzykiem. „Indép. belge" nagania wydalenie Wiktora Hugo.

Bruksela 1 czerwca. Izba reprezentantów odrzuciła wniesiony przez Dupuisseaux porządek dzienny, który wyraża ubolewanie nad wydaleniem Wiktora Hugo, a to po oświadczeniach ministrów sprawiedliwości i spraw zagranicznych, którzy usprawiedliwiają postępowanie rządu i pod względem wydawania wychodźców obiecują zawsze przeprowadzić śledztwo dla zbadania natury zbrodni zarzucanej.

Worsal 31 maja. Wystąpienie ministrów, spraw wewnętrznych Picarda i wojny Leflô, zdaje się być oczekiwanem. Otwarcie komunikacyi między Paryżem a Wersalem nastąpi we czwartek a najdalej w piątek. Paryż pozostanie jeszcze niejaki czas pod rządami wojskowemi. Wydawanie nowych dzienników podlega formalnościom wymaganym przez stan oblężenia.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1 czerwca.

Hotel George: Pp. Hr. Bielski Stan., z Lipnik — Hr. Cigała A., z Bukowiny. — Hr. Komarnicki B., z Sasowa. — Hr. Mniszek W., z Stubienka. — Younga B., z Przemyśla.

Hotel europejski: Pp. Br. Heydel K., z Horodenki. — Bal J., z Tuligłów. — Kęplicz W., z Tarnopola. — Kuniecki J., z Procisna. — Maniewski M., z Bykowca. — Mierzyński H., z Baryłowa. — Rudzki Teofil, z Bunczatki.

Hotel angielski: Pp. Ks. Poniński A., z Dobrostan. — Brzozowski Wikt., z Załucza. — Czaykowski W., z Świerza. — Przygodzki J., z Królestwa. — Torosiewicz J., z Wolicy.

Hotel warszawski: P. Naruszewicz J., z Rosyi.

Hotel Kuhna: P. Gliński K., z Dubna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1 czerwca.

Pp. Br. Błażowski K., do Nowosiółek. — Jełowicki W., do Chudyjowic. — Curt A., do Wiednia. — Rozwadowski T. J., do Królestwa. — Rościszewski Z., do Rosyi. — Rodakowski A., do Jeziorka. — Trzciński H., do Królestwa.

T E A T R.

Dziś (przedstaw. polskie). 6ty gościnny występ pani Heleny Modrzejewskiej, artystki teatrów warszawskich: **„Romeo i Julia"**. Tragedya w 5 aktach przez Wiljama Shakespeara.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — rano.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński**.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni płacą	Kurs ostatni żądają
	Złote austryackie			
D. 1. czerwca. Południowy.				
Akc. gal. kol. żel. K. L.	— —	— —	259 75	260 75
„ kol. lwow.-czern. Jassy	— —	— —	173 —	174 —
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	— —	— —	125 —	127 —
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a. . 80	— —	— —	— —	— —
Galic. banku krajow.	— —	— —	— —	70 —
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	— —	— —	84 60	85 10
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	— —	— —	75 75	76 25
Banku hip. gal.	— —	— —	90 20	90 60
Gal. zakł. kred. włośc.	— —	— —	89 —	89 75
Oblig. indemn. gal.	— —	— —	75 10	75 60
„ W. Ks. Krak.	— —	—	— —	—
„ Księstwa Bukowiny	— —	— —	— —	— —
Poż. głod. r. 1866 po 7%	— —	— —	— —	100 50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	— —	— —	—	— —
„ „ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
Dukat holenderski	— —	—	5 78	5 85
„ cesarski	— —	— —	5 81	5 88
Napolendor	— —	— —	9 82	9 88
Pół imperyał rosyjski	— —	—	10 —	10 14
Rubel srebrny rosyjski	— —	— —	1 90	1 96
„ papierowy „	— —	— —	1 $6^3 2/_4$	1 $63^3/_4$
Bank. pol. za 100 zł. pol.	— —	— —	— —	— —
Talar pruski srebrny	— —	— —	— —	— —
Pruskie bilety kasowe	— —	— —	1 83	1 84
Srebro	— —	— —	122 —	123 25

(oprócz kupona bieżącego — od Akc. gal. kol. żel. do kolei lwow.-czerniow. II. Em.)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30. maja 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	69.35	69.45
od kwietnia do października po 5%	69.10	69.20
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1868 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4^1/_2$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	282.—	284.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	—.—	283.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	95.—	95.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	102.—	102.20
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	114.—	115.
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	129.75	130.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.75	74.25
Galicyi	74.90	75.30
Niższej Austryi	97.50	98.50
Siedmiogrodu	75.75	76.25
Węgier	79.75	80.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	251.25	251.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	282.70	282.90
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	895.—	900.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	70.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	792.—	795.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	610.—	612.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	222.—	222.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2295	2300
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	260.50	261.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	172.75	173.25
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	423.—	424.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	173.30	173.50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.25	106.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	74.50	—.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.50	91.—
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	89.50	90.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.50	92.70
Węgier. Towar. ziemskie po $5^1/_2$%	89.50	89.75
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
„ „ „ „ w. a.	87.50	88.—
	(za 100 zł.)	
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	104.50	105.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.—	100.25

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	171.—	172.—
Clarego po 40 zł. m. k.	35.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	102.—	103.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	36.—	37.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	31.50	32.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	43.50	44.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	31.50	—.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	124.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23.—	24.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	23.—	24.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	103.70	103.80
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.30	103.40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.45	103.60
Hamburg za 100 M. B.	91.30	91.30
Londyn za 100 ft. szt.	124.25	124.40
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	$5.89^1/_2$	5.90
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.89	$9.89^1/_2$
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.40	122.65

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 1. czerwca.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	40
„ „ w srebrze	69	15
Losy z 1860 roku	101	90
Akcye banku wiedeńskiego	793	—
„ „ kredytowego	283	90
Londyn 10 funtów szterlingów	123	90
Srebro	121	75
Napoleondor	9	$88^1/_2$
Dukat	5	85

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1225 1—3) **Edykt.**

L. 7141. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie w sprawie egzekucyjnej Jana Domhera przeciw pp. Edwardowi i Kornelii Raciborskim o 113 zł. 75 kr. i 14 zł. 50 kr. w. a. z przynal. nieobecnej p. Maryi Kaweckiej wiadomem czyni, iż dla niej na dniu 11. lutego 1871 l. 1599 wydana uchwała, mocą której wydanie p. Janowi Domherowi kwoty 198 zł. 69 kr. w. a z tusądowego depozytu zarządzonem zostało, panu adwokatowi Tutakowi jako dla niej ustanowionemu kuratorowi ad actum doręczoną została

Stanisławów, dnia 20. maja 1871.

(1226 1—3) **Edykt.**

L. 7335. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Karola Bernstroma, że pan adwokat Dr. Billet pełnomocnik jego w sprawie Jagi Mileckiej, przeciw niemu o zwrot wołu lub tegoż wartość w kwocie 26 zł. w. a. pełnomocnictwo z daty Złoczów 9. sierpnia 1868 temuż pod dniem 28. czerwca 1870 do l. 2345 wymówił, że wymówienie to sąd rezolucyą z dn. 28. czerwca 1870 l 2345 przyjął, że powodka w tym sporze replikę wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego termin do wniesienia dupliki na dzień 16. sierpnia 1871 o godzinie 10. przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Karola Bernstrom jest nie wiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p adwokata Dra. Billeta z substytucyą pana adwokata Dra. Warteresiewicza za kuratora nieobecnemu ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego zastępcy sobie wybrał i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu powiatowego miejsko delegowanego.

Złoczów, dnia 22. maja 1871.

(1227 1—3) **Edykt.**

L. 9470. C. k. sąd krajowy w Krakowie ogłasza, że konkurs uchwałą z 7. grudnia 1870 l. 23292 na majątek Wolfa Blumenstiela rozpisany z dniem dzisiejszym zniesiony został.

Kraków, dnia 23. maja 1871.

(1228 1—3) **Edykt.**

L. 5974. C. k. sąd krajowy czyni wiadomem, iż na zaspokojenie pretensyi p. Karola Nowińskiego w kwocie 150 złr. m. k. czyli 157 zł. 50 kr. w. a. nakazem płatniczym c. k. sądu delegowanego miejskiego w Krakowie z dnia 29. stycznia 1857 do l. 7484 przyznanej, wraz z procentami po 5proc. od 1. lipca 1854 bieżącemi i kosztami sporu 10 zł. 9 kr., tudzież kosztami egzekucyjnemi dotąd przyznanemi i obecnie w kwocie 11 zł. 92 kr. w. a. przysądzonemi, odbędzie się w gmachu c. k. sądu krajowego w Krakowie publiczna licytacya realności pod l. 87 d. V. -54 g. VII. w Krakowie położonej, na imię Jana i Joanny Nowińskich intabulowanej, w dwóch terminach na dniu 6. lipca 1871 i w dn. 4. sierpnia 1871 o godzinie 10. przed południem.

Jeżeliby realność w żadnym z tych terminów sprzedaną nie została, na ten wypadek wyznacza się termin do ustanowienia warunków ułatwiających na dzień 4go sierpnia 1871 o godz. 4tej po południu.

Za cenę wywołania ustanawia się sumę 2103 zł. 69 kr. w. a., niżej której ta realność sprzedaną nie zostanie.

Chęć kupienia mający, mają złożyć przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w kwocie 211 zł. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej albo w gotówce albo w listach zastawnych galic. zakładu kredytowego lub w rządowych obligacyach z kuponami podług kursu ostatniego w wiedeńskiej Gazecie ogłoszonego, w żadnym jednak razie wyżej nominalnej wartości. — Reszta warunków może w sądzie krajowym być przejrzaną.

O tej licytacyi zawiadamia się wierzycieli niewiadomego pobytu Maryannę Klauzową, Chiela Tennera, Józefa Müllera, Berla Immerglücka, Józefa Skoczyńskiego i wierzycieli, którzyby po dniu 11. marca 1870 do hipoteki weszli, lub którymby uchwała licytacye dozwalająca na czas nie mogła być doręczoną, na ręce kuratora p. adwokata Dra. Biesiadeckiego do zastępywania onychże ustanowionego.

Kraków, dnia 2. maja 1871.

(1229 1—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 274. W celu wydzierzawienia na sześcioletni obieg czasu prawa polowania w należących do państwa kameralnego Bolechowskiego dzielnicach: Bolechowa, Taniawy i Lisowicy — odbędzie się dnia 24. czerwca 1871 o godzinie 12. w południe publiczna licytacya za pomocą ofert pisemnych w c. k. urzędzie nadleśnym w Bolechowie, gdzie przed terminem licytacyjnym warunki licytacyjne przejrzane być mogą

Z prawem polowania wydzierzawić się mającem, połączone jest także używanie zabudowań myśliwskich w Lisowicach, jako też prawo zbioru żołędzi w lasach.

Cenę wywołania ustanawia się 170 zł. w. a. rocznego czynszu

Życzący sobie objąć tę dzierzawę, zechce wnieść do urzędu przed terminem oznaczonym własnoręcznie podpisaną, w wadyum 50 zł. w. a. zaopatrzoną i należycie opieczętowaną ofertę, w której zaoferowany czynsz roczny wyrazić należy w cyfrach i literach jak niemniej godność i miejsce pobytu oferującego.

Tak sporządzona oferta ma być zaopatrzoną w napis: „Oferta na dzierzawę polowania w skarbie Bolechowskim."

Oferty podane po terminie nie będą uwzględnione.

Po zatwierdzeniu oferty obowiązanym będzie pan dzierzawca na zabezpieczenie warunków, protokołem licytacyjnym objętych, złożyć kaucyę w kwocie 200 zr. wal. austr.

C. k. urząd nadleśny.

Bolechów, dnia 22. maja 1871

(1230 1—3) **Edykt.**

L. 21046. Lwowski c. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Markusa Herscha Rubinsteina, iż ma w skutek prośby Meschulema Taubesa tusądową uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 21046 polecono, aby w trzech dniach wykazał, że uskuteczniona na jego rzecz prenotacya sumy 50 zł. w stanie biernym części realności pod Nr. $423^2/_4$ jest usprawiedliwiona, lub w toku usprawiedliwienia się znajduje, tudzież, że uchwałę tę doręczono równocześnie ustanowionemu dla niego kuratorowi p. adwokatowi Drowi Wilhelmowi Zuckerowi, któremu za substytuta p. adwokata Dra Reicha się dodaje.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 22. kwietnia 1871.

(1219 3—3) **Edykt.**

L. 6911. Stanislawowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszem niewiadomych z miejsca pobytu pp. Kornelię z Cikowskich Raciborskę, Rozalię Widrichową czyli Wittrichową, Eustachego Hubickiego, Antoniego Sozańskiego, Margolesa Henego i Jakóba Menkesa, że p. Konstancya z Piegłowskich Cywińska pod dniem 10. maja 1871 do l. 6911 przeciw nim i innym pozew o ekstabulacyę sumy 9000 zł. w. a. z przynal. w stanie biernym dóbr Czortowca dolnego Dom. 454. pag. 144. n. 223. on. na rzecz p. Korneli Raciborskiej intabulowanej wraz z ciężarami i nadciężarami ze stanu biernego Czortowca dolnego w tutejszym sądzie obwodowym wniosła, który to pozew tusądową uchwałą z d. 13. maja 1871 do l. 6911 do ustnej rozprawy na dzień 4. lipca 1871, godzinę 9. przed południem zadekretowany został, zaś dla tych na wstępie wspomnionych z miejsca pobytu niewiadomych pozwanych kuratorem pana adwokata Dra. Szydłowskiego ze substytucyą p. adwokata Dra. Eminowicza ustanowiono.

Rzeczą jest więc tych z miejsca pobytu nieznajomych pozwanych dla chronienia swoich praw lub wcześnie przed terminem ustanowionemu kuratorowi dać stosowną informacyę lub też osobiście lub przez innego upełnomocnionego zastępcę na terminie, inaczej bowiem skutki z zaniedbania tej ostrożności dla nich wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 13. maja 1871.

(1206 3—3) **Edykt.**

L. 1455. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie podaje niniejszem do wiadomości, iż zezwala celem wydobycia należącej się Józefie Ochęduszkowej kwoty 200 zł. w. a. z przynal. na egzekucyjną sprzedaż czterech kawałków wolnego miejskiego gruntu, mianowicie jednego kawałka z pięciu zagonów pod l. rep. 108, jednego kawałka z pięciu zagonów pod l. rep. 93, jednego kawałka objętości 430 kw. sąż. pod l. rep. 93 i jednego morga pastwiska i jednego zagonu gruntu pod l. rep. 84 w Jaśliskach położonych, dłużników Jana i Maryanny Niziołków własnych, w drodze publicznej licytacyi.

Licytacya odbędzie się w sądzie w dniach 3. lipca, 7. sierpnia i 11. września 1871 godz. 10. rano.

Cena szacunkowa jest ogółem 230 zł. w. a., wadyum zaś 10proc. tej sumy.

Akt oszacowania i warunki licytacyi mogą być przejrzane w sądzie.

Rymanów, dnia 30. kwietnia 1871.

(1220 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1395. C. k. sąd powiatowy w Białej czyni niniejszem wiadomo, iż w celu ściągnienia od Wojciecha Bojdysa przyznanej Wojciechowi Wronie wyrokiem z d. 15. września 1870 l. 5710 sumy 10 zł. w. a. z przyn. przymusowa sprzedaż realności dłużnika pod Nr. k. 76 w Wilkowicach położonej, ciała fabularnego nie stanowiącej, a składającej się z domu, stodoły i przesło 14 morgów gruntu, w trzech terminach, na dniu 14. lipca, 14. sierpnia i 15. września 1871, każdy raz o godzinie 10. zrana w c. k. sądzie powiatowym w Białej pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie:

1. Jako cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tejże realności w kwocie 1323 zł. 90 kr. wal. a., poniżej której ta realność dopiero przy trzecim terminie sprzedaną być może.

2. Każdy licytant obowiązany będzie przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 10proc. wartości szacunkowej, t. j. kwotę 133 zł. gotówką lub też w papierach publicznych według ostatniego kursu, które to wadyum najwięcej ofiarującego na rachunek ceny kupna zatrzymane, zaś innym licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwrócone będzie.

3. Nowonabywca będzie na jego żądanie w fizyczne posiadanie i używanie nabytej realności wprowadzony, a tem obowiązanym od dnia licytacyi wszelkie ciężary z tej realności przypadające ponosić a cenę kupna w przeciągu jednego miesiąca do rąk sądu złożyć.

Protokół przymusowego opisania, tudzież oszacowania tej realności, jakoteż i dalsze warunki licytacyjne przejrzeć można w tutejszym sądzie podczas godzin urzędowych.

Biała, dnia 30. marca 1871.

(1221 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 1166-Pr. Celem obsadzenia opróżnionej przy c. k. prokuratoryi skarbowej we Lwowie posady oficyała kancelaryjnego z roczną płacą 500 zł. wal. a., rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje podania w przeciągu trzech tygodni wnieść do c. k. prokuratoryi skarbowej we Lwowie i w takowych swoje uzdolnienie do tej posady wykazać, jakoteż, że językami krajowymi w pismie i mowie dokładnie władają.

Lwów, dnia 27. maja 1871.

(1222 2—3) **Edikt.**

Nr. 4893. Vom k. k. Kreisgerichte in Przemyśl wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß über das sämmtliche wo immer befindliche, bewegliche, dann über das, in den Ländern, in welcher die Concursordnung vom 25. December 1868 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen der Rachel Tessel aus Sanok der Concurs eröffnet wird.

Zum Concurscommissär wird der k. k. Bezirksrichter in Sanok Hr. Herdliczka und zum einstweiligen Masseverwalter der in Sanok wohnhafte Advocat Hr. Dr. Schmied bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert, bei der vor dem k. k. Concurscomissär in Sanok am 9. Juni 1871 um 10 Uhr Vormittags abzuhaltenden Tagsatzung unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Behelfe über die Bestätigung des ernannten oder Bestellung eines anderen Masseverwalters und eines Stellvertreters desselben Anträge zu erstatten und die Wahl eines Gläubiger-Ausschusses vorzunehmen.

Alle diejenigen, welche gegen die gemeinschaftliche Concursmasse einen Anspruch als Concursgläubiger stellen wollen, werden aufgefordert, ihre Forderungen selbst, wenn darüber ein Rechtsstreit anhängig sein sollte, bis zu der von dem k. k. Concurscommissär zu bestimmenden und kundzumachenden Frist bei diesem k. k. Commissär oder bei dem k. k. Bezirksgerichte in Sanok zur Anmeldung und sodann bei der von dem k. k. Concurscommissär hierzu anzuordnenden und kundmachenden Tagfahrt zur Liquidirung Rangsbestimmung zu bringen.

Die Gläubiger, welche nicht in Sanok oder dessen Nähe wohnen, haben in der Anmeldung einen in Sanok oder in dessen Nähe wohnhaften Bevollmächtigten zur Empfangsnahme der Zustellungen namhaft zu machen, widrigens auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator bestellt werde.

Den bei der Liquidirungstagfahrt erscheinenden Gläubigern steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des Masseverwalters seines Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubigerausschusses, welche bis dahin im Amte waren, andern Personen ihres Vertrauens, endgiltig zu berufen.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden durch das Amtsblatt der Lemberger Zeitung (Gazeta lwowska) erfolgen.

Przemyśl, den 17. Mai 1871.

(1223 2—3) **Edykt**

L. 24850. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Katarzynie z Piekarskich Piotrowskiej, że przeciw niej Józef Adamczyk względem ekstabulacyi sumy 580 zł. $10^1/_2$ kr. na realności $702^1/_4$ dom. 13. pag. 241. n. 22. on. intabulowanej pod dniem 6. maja 1871 do liczby 24850 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego takowy do ustnej rozprawy zadekretowanym został.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanej Katarzyny z Piekarskich Piotrowskiej wiadome nie jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania jej i na jej koszta i szkodę tutejszego p. adwokata Dra. Hryszkiewicza z zastępstwem p. adwokata Dra. Skałkowskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwaną, w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, i potem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 13. maja 1871.

(1213 3—3) **Edykt.**

Nr. 3811. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wiadomo niniejszem czyni, że urzędowanie kołomyjskiego komornika pogranicznego p. Antoniego Broszniowskiego z dniem 29. Września 1855 ustało i wzywa się wszystkich, którzy jakie pretensye do tegoż komornika pogranicznego w skutek jego urzędowania, bądź to z powodu zaległych taks, lub innych prywatnych pieniędzy do sądowego zachowania oddać się mających, mają, aby takowe w tutejszym c. k. sądzie obwodowym w przeciągu jednego roku i dnia od dnia tego ogłoszenia tem pewniej zgłosili, w przeciwnym bowiem razie do ekstabulacyi kaucyi tegoż komornika pogranicznego w sumie 3000 złr w. w. w stanie biernym dóbr Kolendziany i Łopatówka zaintabulowanej, przystąpi się.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów dnia 22. kwietnia 1871.

(1214 3—3) **Edykt.**

L. 5630. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu czyni niniejszem wiadomo, iż w celu zaspokojenia sumy 700 zł. w. a. z przynależytościami przez małoletnich Mojżesza Simche dw. im. Reinisch i Rudika Landesbauma przeciw Dawidowi Helfenbeinowi o 700 zł. w. a. wywalczonej, publiczna sprzedaż północnej części realności w Tarnopolu pod l. 320 położonej, pierwotnie Dawidowi Helfenbeinowi, obecnie Herszowi Rosenstrauchowi i Markusowi Leibie dw. im. Helfenbeinowi własnej, w terminach dnia 23. czerwca, 21. lipca i 17. sierpnia 1871, o godzinie 10. przed południem w tymże sądzie, a to na pierwszym i drugim terminie tylko za cenę wywołania, to jest za cenę szacunkowej wartość w kwocie 2308 zł. 75 kr. w. a., na trzecim zaś terminie i poniżej ceny szacunkowej, jednakowoż tylko za kwotę wystarczającą na pokrycie długu zaintabulowanych z temi tylko kupującemi usiłowaną zostanie, którzy do rąk odnośnej komisyi wadyum w kwocie 231 zł. w. a. złożą.

Bliższe warunki licytacyjne złożone są celem przeglądu w ekspedycie tegoż sądu.

Zawiadamiając o tem strony interesowane, ustanawia równocześnie dla niewiadomej z miejsca pobytu wierzycielki tabularnej Chany Diny Hönig zamężnej Sasower, kuratora w osobie p. adwokata Sternklara z substytucyą p. adwokata Dra. Maxa.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 17. maja 1871.

(1204 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 1773. Do budowy linii telegraficznej z Brzeżan na Nadorożniów, Kurzany, Demna, Podwysokie stare, Łopuszna, Pukow do Rohatyna potrzebuje się mniej więcej 700 sztuk słupów, których dostawa najmniej żądającemu przynaną będzie.

Każdy słup ma mieć $20^1/_2$ stóp długości, na cieńszym końcu w średnicy najmniej $5^1/_2$ cali grubości, podług miary wiedeńskiej.

Słupy te mogą być dębowe, sosnowe, jodłowe lub smerekowe, jednakże z pnia cięte i muszą być na obu końcach prosto obcięte.

Drzewo ma być zupełnie zdrowe, prosto rosłe, a słupy obcięte z gałęzi, obrane z kory i oskrobane.

Słupy mają być składane wzdłóż drogi z Brzeżan do Rohatyna w odstępach mniej więcej pół milowych po 80 do 90 sztuk.

Odstawa musi być uskuteczniona za cztery tygodnie po zawezwaniu.

Przepisanym stemplem zaopatrzone oferty, w których cenę słowem wyrazić trzeba i do których wadyum dołączyć nie można, mają być wniesione do c. k. inspektoratu we Lwowie najdalej do 15. czerwca 1871, przy czem się zauważa, że oferty dodatkowe pod żadnym warunkiem nie uwzględnią się.

Kaucya 10procent. ma być osobno przy wzmiankowanym inspektoracie wniesioną.

Z przedsiębiorcą zawrze się kontrakt po przyzwoleniu c. k. Dyrekcyi telegrafów rządowych w Wiedniu, której będzie przysłużać prawo, zabezpieczoną ilość słupów o czwartą część zmiejszyć.

Po ukończeniu dostawy słupów w myśl kontraktu, wypłaci się przedsiębiorcy umówione wynagrodzenie w kasie telegraficznej we Lwowie, zwracając mu równocześnie złożoną kaucyę.

Z c. k. Inspektoratu telegrafów.

Lwów, dnia 25. maja 1871.

(1211 3—3) **Edykt.**

L. 9357. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie na żądanie własne p. Karola Armatowicza kupca w Krakowie w rejestrach handlowych niezapisanego, na zasadzie §. 62 i 58 ustawy konkurs. otwiera konkurs na cały jego gdziekolwiek się znajdujący majątek ruchomy, oraz na majątek jego nieruchomy w tych krajach, gdzie ustawa konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 obowiązuje, położony, ustanawiając c. k. radcę p. Michała Fiałkiewicza komisarzem konkursowym, a adwokata p. Dra. Hajdukiewicza tymczasowym zarządcą masy i wzywa zarazem wierzycieli, aby na terminie w dniu 9. czerwca 1871 o godzinie 10. zrana w biórze komisarza konkursowego odbyć się mającym okazawszy dowody swoich pretensyi co do zatwierdzenia tymczasowego lub ustanowienia innego zarządcy upadłości i tegoż zastępcy wnioski poczynili, oraz wydział wierzycieli wybrali, wzywa dalej wszystkich, którzyby jako wierzyciele konkursowi przeciw masie rozbiorowej wystąpić chcieli, aby swe pretensye nawet gdyby o nie spór prowadzono, do dnia 15. lipca 1871 do tegoż c. k. sądu krajowego według przepisów ustawy konkursowej unikając tąż ustawą określonych skutków prawnych zgłosili, przy wyznaczonym zaś na dzień 16. sierpnia 1871 o godzinie 10. rano w biórze komisarza konkursowego terminie wnioski swe co do orzeczenia płynności i porządku swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy zgłosiwszy swe pretensye, stawią się na terminie likwidacyjnym wolno w miejsce zarządcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, inne osoby ich zaufanie posiadające powołać. Wierzyciele nie mieszkający w Krakowie lub w jego pobliżu podać winni sądowi tamże zamieszkałego pełnomocnika do odbierania doręczeń, inaczej bowiem na wniosek komisarza konkursowego dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo tamże zamieszkały kurator ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej nastąpią w dodatku urzędowym Gazety lwowskiej.

Kraków, dnia 17. maja 1871.

(1218 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 14256. W celu zabezpieczenia budowli wodnych na Dniestrze pod Uściem biskupiem odbędzie się w c. k. Starostwie Zaleszyckiem na dniu 28go czerwca 1871 publiczna licytacya zapomocą pisemnych ofert.

Cena fiskalna wynosi 5153 zł. 43 ct. w. a.

Dotyczące warunki budowy można przeglądać w rzeczonem c. k. Starostwie, dokąd także oferty, ułożone podług przepisu i zaopatrzone w 5proc. wadyum wniesione być mają najdalej do godziny 12tej w południe wspomnionego dnia.

Oferty spóźnione lub nie ułożone podług przepisu nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 26. maja 1871.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.